

"Jaurrieta, coge la maleta"

El dia de Sant Jordi a Mollet va des-puntar amb moltes banderes catalanes als balcons, no tan sols els del centre de la població sinò, també, a les barriades perifèriques.

A la Rambla taules quatribarrades dedicades a la venda de llibres. Una de la Secció de la Dona del Casal Cultural, un altre d'un grup de joves de l'Associació de Veïns de La Rosaleda-Can Gomà...

Hi havia dins l'ambient una gran alegria col·lectiva. A les vuit de la tarda concentració davant de l'Ajuntament. Els carrers dels voltants i les escales de l'Església eren plenes de gent. Al centre de la plaça grups de joves entonaven "Els Segadors" i cridaven ¡Volem l'Estatut!. Al cap d'un temps arribar la Guardia Civil i s'emporten a empentes, cap a dintre l'Ajuntament, a l'Antoni Sanchez, del P.S.U.C.

La gent s'arremolina davant de la porta i comencen els crits de "¡Jaurrieta coge la maleta!" i Alcalde dimissió. Una comissió entra a dintre i surt tot seguit. En Paco Rodriguez, de CC.OO, pujar dalt d'un banc i diu que la Guardia Civil ha donat deu minuts per acabar la concentració. Es crida novament ¡Volem l'Estatut! i la munió és dispersa pacífica i ordenadament cap a la Rambla.

A la nit, i en el casal Cultural, va tindre lloc la conferència de presentació del llibre sobre "Les Jornades de la Dona" a càrrec de la Nuria Beltrán i amb l'assistència de la Maria Dolors Calvet. Unes vuitanta persones es van reunir per a parlar sobre el moviment feminista i per a recordar els drets de que va gaudir la dona catalana al temps de la Generalitat.

EL POBLE SI, EL BATLLE NO

La diada de Sant Jordi, tot i que no va ésser el que molts ambiciosos (en el bon sentit de la paraula) esperaven, constituí per a Caldes una petita mostra del que el poble vol, es a dir, l'Estatut d'Autonomia del 1932 que ens van pendre.

Durant tot el matí, amb els balcons engalanats — els de sempre — amb la senyera, hi hagué una taula a la Plaça de l'Angel de la Confederació de Sindicats Unitaris de Treballadors a on els seus membres de la localitat veneren propaganda.

A les quatre de la tarda s'instal·là al mateix lloc una taula de recollida de signatures per l'Estatut. Els calderins hi anaren a signar fins les vuit, és a dir, fins l'hora d'entregar-les a l'Ajuntament.

A les sis va començar al nord dels Escolapis un festival organitzat per l'Associació Cultural que portà — implícitament i segons el nostre entendre — per lema: "Sant Jordi, el llibre, la rosa, els drets dels joves i l'Estatut".

En primer lloc es ballaren sardanes i, a continuació, es procedí a la anomenada "Cercavila del drac" que constituí una marxa pels principals carrers del poble celebrant la festa reivindicativa del patró de Catalunya. Un cop acabada, la gent passà novament al recinte dels Escolapis (profusament adornat amb senyeres) on es representà l'obra de teatre "El ball dels regidors". La interpretació fou a càrrec d'un grup de jovent de la vila i el guió també. Podem constatar que aquesta paròdia de la vida municipal constituí un èxit.

A les vuit, els presents (unes 400 persones) es dirigiren pel carrer del Forn a la Plaça de l'Ajuntament. Allí, davant els crits de "que surti el batlle" els regidors Miquel Rifà i Joan Badia (Segon i tercer tinent d'Alcalde, respectivament) aparegueren a la porta, guardada per la Policia

Municipal, éssent rebuts amb grans aplaudiments.

Malgrat tot, el batlle no hi era. Com bé va dir el Sr. Rifà, "EL Batlle no pot sortir, perquè no hi és". Tanmateix, la ètica de la imparcialitat i la veracitat informativa ens exigeix dir que el Sr. Pujol era a Caldes i que havia estat convidat a ser a les vuit l'edifici consistorial.

La primera autoritat local va rebutjar, tot gesticulant, la invitació.

No comprenem que un president d'un Consistori que ha demanat "el restablecimiento inmediato del Estatuto de Autonomia de Catalunya" es negui a assistir a l'entrega de signatures per una cosa que ja s'ha demanat.

No comprenem que un senyor que es mostri tant demòcrata en altres ocasions, ho hagi aparentat tant poc en aquesta. Es clar, però, que de demòcrata se n'ha de venir del naixer...

Tornant als fets, a l'Ajuntament van signar davant els presents els dos Regidors. En acabar, es va cantar l'Estaca i "Els Segadors", dempeus.

Després, continuà la gresca (ara amb més caire juvenícol) als Escolapis, on en primer lloc es ballà una sardana que ocupà tota l'extensió del pati, en una sola anella, presidida per totes les senyeres al centre.

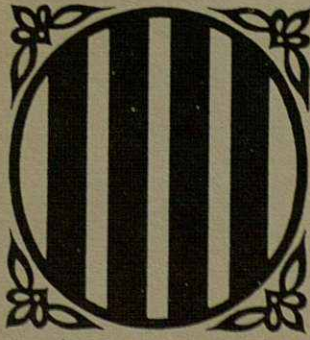
Després s'entonà la popular cançó de Quilapayún "El pueblo unido jamás será vencido". Tot seguit, hi hagué unes interpretacions a càrrec d'un grup musical local i es llegí el manifest de la diada on es reflexà tota la problemàtica reivindicativa catalana i local actual, acabant amb el "Volem l'Estatut". Sobre les nou del vespre, els presents cantàren "L'hora dels adéus" i es donà per acabada la festa, i amb ella, Sant Jordi 1977 o "El Sant Jordi de l'Estatut". Esperem que per al proper ja el tinguem.

VILANOVA

FESTA TOT EL DIA

A primera hora del matí l'Associació de Veïns ja havia muntat la paradeta amb llibres i publicacions diverses, que va durar tot el dia. Al seu costat n'hi havia una on la quitxalla de l'escola venien treball manuals que havien fet, tot això, amb la plaçeta guardanada amb senyeres quatribarrades i música d'acompanyament. El fet ressenyable és la gran atracció que

VOLEM

 L'ESTATUT